

POKOJ A DOBRO

Ročník 3 Číslo 2 Máj 2001

Katolický časopis farnosti Markušovce, filiálka Teplička a Lieskovany

Neviem, či mi uveria, či moje argumenty budú stačiť. Neviem ani to, či je to už moderné, príťažlivé pre dnešné ženy. Napriek tomu mi nedá, aby som to zamlčal a nepovedal, lebo to považujem za dôležité, podstatné a pre ženy zvlášť.

Panna Mária má mnoho sviatkov. Spomeniem aspoň niektoré, prikázané i neprikázané: sviatok Bohorodičky (1. januára), Nanebovzatie (15. augusta), Nepoškvrnené počatie (8. decembra), Narodenie (8. septembra), Mená (12. septembra), Sedembolestnej (15. septembra), Ružencovej (7. októbra); ba celý mesiac máj a október je považovaný za mariánsky mesiac a každá prvá sobota v mesiaci je zasvätená Panne Márii. Alebo koľkými titulmi ju vzývame v loretánskych litániach ako matku, pannu,

NAJKRAJŠÍMI SÚ KVETY MATERSTVA

pomocnicu, kráľovnú... Niet kostola alebo kaplnky, kde by nebola jej socha alebo obraz. Koľko oficiálnych dokumentov napísali pápeži o tejto žene, dokonca Ján Pavol II. si dal jej meno aj do svojho pápežského znaku! Koľko modlitebných i vedeckých kníh sa o nej popísalo! Koľko pútnických miest, kam smerujú tisícky pútnikov, je zasvätených jej menu, koľko chrámov, bazilik, katedrál, farských i filiálnych kostolov sa honosí jej menom! A kto spočítava mariánske ikony a milostné obrazy, ktoré si mimoriadnym spôsobom uctievajú veriaci po celom svete (mariánska ikona na hore Athos, Čierna Madonna z Čenstochovej a mnohé iné)?

Tu si človek nemôže nepovedať: prečo to všetko? Prečo sa tato žena teší toľkej úcte u toľkých ľudí? Odpoveď je jedna jediná: hodnota Márie spočíva v tom, že je Matkou Ježiša Krista, nášho Spasiteľa. Ona je „theotokos“ (Matka božia), ako ju nazval koncil v Efze v roku 431. Zjednodušene povedané, všetky jej tituly, prívlastky, úcta a pozornosť vyplývajú z jej materstva.

Pri pohľade na Máriu nemožno prehliadnuť ostatné ženy, nemožno si nevšimnúť ich snahy, túžby, ciele, zámery i želania. Mnohé sú múdre, prezieravé a priznajme si, že aj emancipované. Pracujú vo vedeckých sférach, rokujú v parlamente, sedia v ministerských kreslach. Pracujú ako lekárky, učiteľky, managerky. Sú vo vedúcich funkciách finančných inštitúcií a na riaditeľských postoch. Mnohé túzia dobyť aj zatial nimi nedobyté pevnosť, ktorou je katolícke kňazstvo.

Len sa nemôžem ubrániť pocitu, že na to podstatné, na to dôležité, z čoho sa všetko ostatné odvíja, akoby sa zabúdalo. Na

Plastika Madony, kostol v Teplicke

materstvo! Žena nadobúda svoju najdôležitejšiu a snáď i najviac pravdivú úlohu a hodnotu o sebe samej až materstvom. Až vtedy, keď sa stane matkou. Od tohto sa potom odvíja všetko alebo aspoň väčšina všetkého, čím žena vo svojom živote je, presne tak, ako to bolo v prípade Márie, Ježišovej matky. To materstvo nemusí byť iba telesné, biologické. Poznám rodičov, ktorí si deti adoptovali a nie je mi cudzie aj duchovné materstvo, ktorého typickým príkladom je dnes už nebohá Matka Tereza z Kalkaty, ktorá so svojimi sestrami zbieraťa opustené deti po uliciach Kalkaty a starala sa o nich. Nie nadarmo Ján Pavol II. vyzýva ženy, aby sa usilovali spoznať svoju pravú ženskú hodnotu.

Kto si raz poznamenal, že ženy sú kvetom spoločnosti, lebo ju robia krajšou a plhou lásky. Možno aj preto ako dar prijímajú najradšej živé kvety. Ale ak je to naozaj pravda, aj ony sami by mali kvety prinášať ako svoj dar tejto spoločnosti a tým najkrajším nimi darovaným živým kvetom je ich materstvo. Možno raz v budúcnosti bude ľudstvo vedieť „vyrábať“ deti podľa „objednávok“ zákazníkov. Ale ozajstný „živý kvet“ môže darovať iba žena svojim statčne prežitým a milujúcim materstvom. Iba vtedy deti nebudú „výrobkom“, ale darovaným kvetom.

Dominik Horský

Byť matkou na plný úväzok
zamyslenie sa nad úlohou matky v treťom tisícročí
str. 5

Sväté prijímanie
prvé sväté prijímanie
v našej farnosti
str. 6

Listáreň
niekoľko zaujímavých reakcií na príspevok Dominiky na tému dnešná mládež
str. 10 - 11

„Vďaka Ježiš...“

vďaka Ježiš, vďaka za dnešný deň

Takýmto slovným spojením začína jedna z gospelových piesní speváka Richarda Čanakyho. Niekomu z nás to možno pripomína večernú modlitbu, niekomu osobný rozhovor s Bohom. A niekomu, niekomu to jednoducho nehovorí vôbec nič. Ďakovanie a zvlášť ďakovať Bohu sa stalo pre nás niečim úplne cudzím a nemoderným. Sme zvyknutí len žiadať a priamo od Boha si pýtať to, čo momentálne potrebujeme a čo chceme prostredníctvom neho zmeniť, pretože nám to v danej situácii veľmi nevyhovuje. V tom lepšom prípade si vyprosujeme milostí pre nás, pre našu rodinu, deti a to hľavne vtedy, keď nám nie je veľmi „do spevu“. Ak to náhodou nevychádza podľa nášho plánu, tak vtedy je Boh ten najväčší egoista a trýzniteľ, ktorý nám nič prijeme a pre nás dobré nedopraje.

Vinný je on. Nie my, ne-vďačníci. „Ved' čo sme komu Pane Bože urobili? Prečo práve ja?“ Tieto otrepané vety pozná každý z nás.

Zabúdame na to, že *koho Pán Boh miluje, toho krížom*

navštievuje. Presne tak, ako zabúdame podákať vtedy, keď sme šťastní a spokojní. V tej chvíli veľmi rýchlo zabúdame na Boha. Možno ešte rýchlejšie, než si na neho vo svojich krížoch spomíname.

A tak sa stáva našim „tíchým spoločníkom“ vo chvíľach bolesti, utrpenia a nešťastia. Ale on sa nepýta prečo, nevyčíta a i napriek všetkému nás nekonečne miluje a drží nad nami ochrannú ruku. Kto z našich blízkych by to pre nás urobil? Možno len matka pre svoje dieťa, aj to nie vždy. Ale on je i napriek všetkému: neobloný a vytrvalý. Úprimne verí, že raz nastane tá chvíľa a my vystúpime zo svojho egoizmu, pokorne skloníme hlavu, zložíme ruky a povieme jednoducho. „Vďaka Ježiš, vďaka za dnešný deň. Vďaka Ježiš, s tebou prežíť ho chcem.“ Taktô by pokračovala už v úvode spomínaná gospelová pieseň. Ale ako by sme pokračovali my? Pamäťajme, že na záchrancu nie je nikdy neskoro. A preto nenechajme Boha dlho čakať...

Mária Krotká

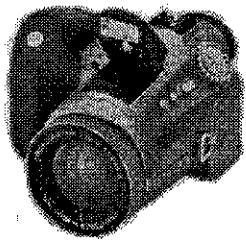
Za Štefanom Kalafutom

V týchto dňoch si Pán života a smrti povolal do večnosti pána kostolníka a stavebného majstra Štefana Kalafuta v 75. roku života. Cirkevná obec v Markušovciach a Lieskovanoch mu vďačí za veľa. Viedol okrem iného stavbu kostola v Lieskovanoch a stavbu fary v Markušovciach, ako aj poslednú opravu interiéru kostola v Markušovciach v roku 1998. So svojou manželkou Máriou, rodenou Kamenickou, sa starali o markušovský chrám ako o svoj vlastný domov. Úprimná vďaka. Pohrebné obrady za účasti viacerých kňazov vykonal Dr. Ján Duda, miestny farár. Nech odpočíva v pokoji.

-r-

OZNAM

Redaktori časopisu *Pokoj a dobro* pripravujú výstavu pod názvom:

MARKUŠOVSKÁ FOTOGRAFIA

Určite mnohí máte doma mnoho cenných a zaujímavých fotografií, na ktoré ste právom hrdí a ktoré sa spájajú s peknou situáciou či zážitkom.

Čo tak podeliť sa o radosť z nich s ostatnými?

Preto sme sa rozhodli pripraviť výstavu fotografií z markušovskej farnosti. Najkrajšie odmeníme, resp. uverejnime i v našom časopise.

Kontakujte sa s hodnotným redaktorom do 15. júla 2001. Tešíme sa na peknú výstavu!

FATIMSKE SOBOTY

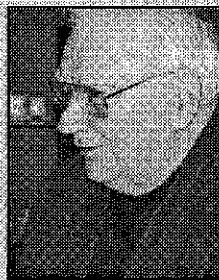
Už od kresťanského sta-rovku bola sobota venovaná na kresťanskom východe (východná časť Rímskej ríše s hlavným mestom Carihrad) úcte zosnulym. Kresťanský západ (západná časť Rímskej ríše, kde mal väčší vplyv Rim) bola sobota venovaná úcte Matky božej. V roku 800 pápež korunoval Karola Veľkého v Ríme za rímskeho cisára a jeho učenec Alkuin uskutočnil aj liturgickú reformu.

V tejto reforme sobota liguje ako deň úcty k Pani Marii.

Pozjaveniach P. Márie vo Fatime v roku 1917 sa začínajú propagovať tzv. fatimské soboty. Sú to prvé soboty v mesiaci, ktoré sú osobitne venované úcte k Matke božej. Tieto fatimské soboty sú čoraz známejšie a rozšírené aj na Slovensku, osobitne na Mariánskej hore v Levoči.

-jd-

Zomrel vdp. Miško Pačnár

Pán Boh si povolal na večnosť aj kňaza, markušovského rodáka vdp. Miška Pačnéra, ktorý posledné roky svojho života trávil v kňazskom domove dôchodcov v Spišskej Kapitule. Písali sme o ňom v našom časopise (Ročník 2, č. 3) pri príležitosti jeho 50-ročného kňazského jubilea. Pohrebné obrady vykonal v Spišskej Kapitule spišský dcečerny biskup a pochoval ho na tamojšom cintoríne. Markušovčania sa na pohrebe zúčastnili v hojnom počte na čele s pánom farárom a obidvoma kaplánmi. Nech odpočíva v pokoji.

-r-

DAR TEPLIČKY SEMINÁRU

Na základe písomnej žia-dosti Mons. Štefana Sečku hospodárska rada filiálky Teplička po preskúmaní názorov veriacich (celý list Mons. Sečku pán farár na požiadanie HR prečítal v nedeľu v rámci oznamov) rozhodla, že voľný bohostánok daruje Kňazskému semi-náru v Spišskom Podhradí. Rozhodnutie HR oznámił pán farár Duda Mons. Štefanovi Sečkovi listom, ktorý zabez-pečí prevoz bohostánku z Tepličky na Spišskú Kapi-tulu.

-r-

MARIÁNSKE ZJAVENIA

Dôležitou súčasťou úcty k Panne Márii sú početné mariánske zjavenia. Miesta mariánskych zjavení sa stávajú na jednej strane mestami, kam putuje množstvo veriacich. Odhaduje sa napríklad, že Quadalupe v Mexiku navštíví ročne asi 7 miliónov pútnikov, Lurdy asi 5 miliónov, atď. Toto v nijakom prípade nemožno podceňovať. Na druhej strane sú cirkevné autority (zároveň a biskupi) veľmi zdržanliví pri uznávaní pravosti mariánskych zjavení.

pravost' zjavenia

Naposledy bola pravost' mariánskeho zjavenia uznaná 22.augusta 1949, keď miestny biskup Kerkhof z Lutychu (Belgicko) uznal oficiálne zjavenie P. Márie, ktoré malo mladé chudobné dievča Mariette Beco 15.januára 1933 v Banneux. Odvtedy už nijaké mariánske

**Prof.
René
Laurentin**

zjavenie nebolo cirkevnou autoritou oficiálne potvrdené ako pravé a je to tak tomu podnes. Takto tvrdí mariológ svetového mena R. Laurentin, *Mariánske zjavenia*, v: H. Petri-W. Beinert, *Učení o Márii*, Olomouc 1996, s. 509. Niečo iné díl iný mariológ S. De Flores v knihe *Maria Madre di Gesù*, Bologna 1992, s. 351, kde uvádzá, že od roku 1900 do roku 1990 bolo zaznamenaných 295 mariánskych zjavení a z toho iba 11 bolo oficiálne uznaných miestnym biskupom ako hodnoverné. Sú to Quito v Argentíne (1906), Fatima v Portugalsku (1917), Pontevedra (1925), Tuy (1929), Beauring (1933), Banneux v Belgicku (1933), Syrakúzy v Taliansku (1953), Zeitun v Egypte v Pravoslávnej cirkvi (1978), Akita v Japonsku (1981), Damask v Jordánsku (1982), Mazzano v Taliansku (1986).

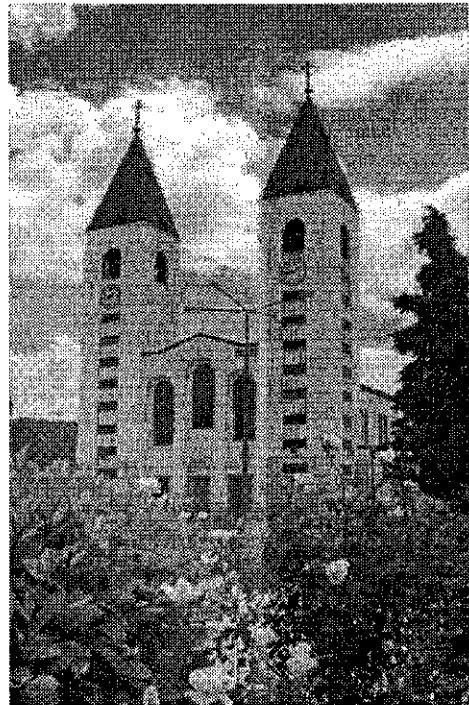
sme povinní uveriť?

Najviac otázok smeruje k tomu, či sme

alebo nie sме povinní uveriť takýmto mariánskym zjaveniam najmä vtedy, ak ich cirkevná autorita uzná a oficiálne vyhlásia za hodnoverné? Určitý oficiálny a klasický postoj podal právnik a teológ Prosper Lambertini v diele, ktoré vyšlo pod názvom *De servorum Dei beatificazione* v roku 1738 (Prosper Lambertini sa stal neskôr pápežom a bol ním v rokoch 1740-1758), kde uvádza, že "týmto zjaveniam, aj tým Cirkvou schváleným, nemôžeme a ani nesmieme dať taký súhlas viery, aký dávame článku katolíckej viery; môžeme však s nimi súhlašiť podľa

*„Veriaci môže,
ale nie je povinný
pravosti zjavenia
veriť tak, ako
je povinný veriť
článku viery,
čiže dogme.“
(Pius X.)*

záasad ľudskej rozumnosti, ktorou môžeme rozlišiť, či tu ide o zjavenia možné a hodnoverné". Taktiež pápež svätý Pius X., ktorý bol pápežom v rokoch 1903 až 1914 vyhlásil, že oficiálne cirkevné uznanie zjavení má iba povahu "nihil obstat" (=nič neprekáža), čiže veriaci môže, ale nie je povinný pravosti zjavenia veriť tak, ako je povinný veriť článku viery, čiže dogme (Pius X., Encyklika *Pascendi* z 8.októbra 1907). Za účelom skúmania pravosti zjavení nemá Katolícka cirkev jasne stanovenú formálnu procedúru a treba sa držať inštrukcií Kongregácie pre náuku viery z 25.2.1978 (inštrukcia bola dôverne poslaná biskupom a ako sa zdá, nebola verejne publikovaná, avšak vie sa o nej i o jej obsahu).

Kostol v Medžugorie Snímka: archív

zdržanlivý postoj

Ukazuje sa, že nie všetci kresťania sú spokojní s týmto dosť neutrálным postojom Katolíckej cirkvi k mariánskym zjaveniam. Napríklad známy nemecký teológ Karl Rahner tvrdí, že ak tieto zjavenia naozaj pochádzajú od Boha, nemožno ich považovať za niečo "súkromné" a dané iba "niekoľkým vizionárom", ale že potom sú zjaveniam a ich obsahu povinní veriť aj ostatní kresťania. Tomuto tvrdeniu známeho teóloga nemožno oponovať. Problém však ostáva v tom, že ktoré zjavenia sú naozaj od Boha a kto to môže s absolútou istotou "potvrdiť"? Preto ten zdržanlivý postoj oficiálnych predstaviteľov Cirkvi. Je naozaj opodstatnený a treba sa ho pridržiavať.

Na jednej strane nemožno prehliadnuť, že aj súčasný Svätý Otec je veľkým mariánskym citelom, že i dnes putuje množstvo veriacich do Lurd, Fatimy, Medžugoria, ba i do Litmanovej na Slovensku. Z teologického hľadiska nemožno polemizovať, že mariánske zjavenia sú možné. Ale rovnako je namieste aj primeraná opatrnosť, lebo nemožno veriť každému človeku, ktorý povie: „Videl som Pannu Máriu“.

(porov. R. Laurentin, *Mariánske zjavenia*, v: H. Petri-W. Beinert, *Učení o Márii*, Olomouc 1996, s. 509 a nasledujúce; S. De Flores, *Maria Madre della Chiesa*, Bologna 1993, s. 354).

Ján Duda

LORETÁNSKE LITÁNIE

K mariánskym májovým pobožnostiam sa viaže modlitba loretánskych litánií. Slovo "litánie" má pôvod v gréckine (litanéia) a označuje krátku prosebnú modlitbu, kde prvú časť tvorí zvolanie (napr. Kráľovná pokoja) a druhú časť tvorí prosba (oroduj za nás). Vznik mariánskych litánií je úzko spätý s litániami ku všetkým svätým, ktoré vznikli ako prvé. Prví kresťania vzývali mučeníkov a neskôr vyznavačov a žiadali od nich prihovor u Boha. Ked' sa vzývania k Panne Márii výrazne rozšírili, postupom času sa osamostatnili. Jestvovalo však mnoho verzí mariánskych litánií, a tak v roku 1601 pápež Klement VIII. Dekrémom *Quoniam multi schválil a odporučil veriacim modliť sa tie litánie, ktoré bolo zaužívané sa modliť v mariánskej svätyni Loreto (odtiaľ názov: loretánske litánie)* (S. de Flores, *Maria Madre di Gesù*, Bologna 1992, s. 274).

TITULY

Titulov, ktorými Pannu Máriu v loretánskych litániach vzývame, je naozaj mnoho a o vývoji každého z nich by sa dala napísat odborná štúdia. Po tradičných litániowych zvolaniach (Pane, zmluiv sa, atď., ktoré obsahujú všetky litánie) 3x ju vzývame titulom "Sväta", 12x titulom "Matka" a 6x titulom "Panna". Potom

nasleduje 17 titulov, ktoré majú jednak biblický a jednak patristický pôvod (lat. pater znamená otec; niektorí cirkevní spisovatelia dostali v Cirkvi titul cirkevný otec a teologický odbor, ktorý sa zaobrá ich náukou sa nazýva patristika) a litánie sa končia tým, že sa Panna Mária vzýva titulom Kráľovná (porov. Jednoný katolícky spevník znotovaný, SSV, Trnava 1993, s. 170-171).

MATKA CIRKVI

Jedným z najmladších titulov, ktorými vzývame Pannu Máriu v loretánskych litániach, je titul Matka Cirkvi, ktorý zaradil do litánií pápež Pavol VI. 21. novembra 1964. Po prvý raz v dejinách Pannu Máriu takto oslovil niekedy v 13. storočí nejaký Berengaud, o ktorom nič bližšie nevieme. Vo svojom spise najprv nazval Máriu Dcérrou Cirkvi (tentotitul sa do litánií nedostal) a dal jej aj ďalší titul Matka Cirkvi, lebo porodila Krista, ktorý je Hlavou Cirkvi. A prvým oficiálnym pápežským dokumentom, v ktorom je Mária nazvaná titulom Matka Cirkvi je apoštolská konstitúcia pápeža Benedikta XIV. z 27. septembra 1748. V roku 1998 Ján Pavol II. zaradil do litánií titul Kráľovná rodín. Môžeme uviesť aj iné mariánske tituly. Sv. Epifán nazýva Máriu Matkou žijúcich, sv. Ambráz ju nazýva Obrazom

Cirkvi, sv. Augustín Matkou Kristových údov (má na myslí tých, čo uverili v Krista a dali sa pokrstiť, a tak sa "začlenili" do Krista). Pápež Lev XIII. (rok 1895) ju nazýva Pomocnicou, Matkou Cirkvi, Učiteľkou Cirkvi a Kráľovnou apoštолов (porov. G. Philips, *L'Église et son mystère*, Paris 1967, s. 521).

Čo povedať na záver?

Litánie loretánske, ktoré sa každodenne modlíme predovšetkým v mesiaci máji a ktoré obsahujú toľko nádherných titulov, ktorými vzývame Pannu Máriu, by si vyžadovali bližšie historické i teologicke vysvetlenie, alebo mnohým titulom už dnes nerozumieme. O teologicke vysvetlenie sa pokúša náboženský spisovateľ a dnes už nebohý kňaz Spišskej diecézy Jozef Kútik v diele, ktoré vyšlo pod názvom "Litánie loretánske".

Ján Duda

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI

Vznik mesiaca máj ako mesiaca Panny Márie siahá do 18. storočia a je vlastne zásluhou jezuitov. Vznikol na pôde dnešného Talianska a odtiaľ sa dostal aj do našej krajiny. V roku 1725 vydal vo Verone (sever dnešného Talianska) jezuita známy pod menom Dionisius knihu mariánskych ľudových modlitieb pod názvom *Mesiac máj*. V tejto modlitebnej knižke odporúča veriacim meditovať a modliť sa k Panne Márii pred doma zhotoveným mariánskym oltárikom alebo obrazom. O niekoľko rokov neskôr v roku 1758 niečo podobné odporúča veria-

cim na Sicílii iný jezuita Lalius v knihe toho istého názvu. Nakoniec sa celá záležitosť dostáva do centra kresťanstva do Ríma. V roku 1785 tu vydal jezuita Muzzarelli knihu mariánskej ľudovej zbožnosti pod názvom *Mesiac máj*, ktorá dosiahla viac ako 100 vydaní a bola mimoriadne rozšírená a oblúbená medzi veriacimi. Od tých prvých dvoch sa liší tým, že odporúča úctu k Panne Márii už nie doma, ale v kostole. (porov. S. de Flores, *Maria Madre di Gesù*, Bologna 1992, s. 271). Pápež Pius VII. dňa 21. mája 1815 obdaril májové mariánske pobožnosti odpustkami a na územie Uhorska (a teda aj Slovenska) zaviedla májové mariánske pobožnosti Synoda v Ostrohom v roku 1860 (A. Radlin-

ský, *Nábožné výlevy*, s. 872). Veriaci aj dnes v hojnom počte navštevujú mariánske pobožnosti v mesiaci máji. Pod najnovších predpisov o odpustkoch sa na účasť na májovej mariánskej pobožnosti neviažu nijaké odpustky, ale sa dáva veriacim možnosť získať čiastočné odpustky pri modlitbe loretánskych litánií (*Paenitentia apostolica, Enchiridion indulgentiarum*. Libreria editrice vaticana 1987, s. 68). Je zaujímavé, že v krajinách strednej a južnej Ameriky máj nie je mariánskym mesiacom, ale december, lebo práve tento mesiac je pre tamojších veriacich v istom zmysle jarným mesiacom (porov. P. Palazzini, *La santissima Vergine*, Friburgo 1984, s. 128).

-jd-

Milostivá socha Panny Márie
Foto: F. Dlugoš

vol'by do

HOSPODÁRSKÝCH RÁD

V nedeľu 18. a 25. marca sa konali voľby do hospodárskych rád farností Markušovce a filiálok Teplička a Lieskovany. V Markušovciach pán farár vymenoval do volebnej komisie pre rozdávanie lístkov a sčítavanie hlasov Mgr. Andreu Gurčíkovú a Máriu Novotnú, v Tepličke Ladislava Hamráka a Ladislava Hudrana a v Lieskovanoch Mgr. Melániu Kapustovú a Danku Zekuciovú. Markušovčania volili 5 členov a pán farár slobodne menoval 4 členov (spolu 9 členov). Podobne sa postupovalo aj v Tepličke a v Lieskovanoch sa volili 3 členovia a pán farár menoval slobodne 2 členov. V Markušovciach sa členmi HR stali Michal Lazor, Štefan Šterbák, Michal Franko, Jozef Súkeník, Ján Jánošík, Marta Kamenická, Ing. Jozef Sendrei, Martin Grečko a Pavol Hodnický. Slub zložili a menovacie dekréty im pán farár odovzdal pri sv. omši verejne v nedeľu 18.3.2001. V Tepličke sa členmi HR stali Božena Kračková, František Dutko, Michal Drabiščák, Lucia Hamráková, Ladislav Hudran, Vladimír Gbúr, Ladislav Hamrák, Ing. Ľubomír Holečko a Dušan Pavlík. Slub zložili a menovacie dekréty im odovzdal pán farár verejne pri sv. omši v nedeľu 11.3.2001. V Lieskovanoch sa členmi HR stali Ján Živčák, Mária Kozáková, Michal Kapusta, Ing. Ján Kapusta, Štefan Kapusta. Slub zložili a menovacie dekréty dostali pri sv. omši v nedeľu 25.3.2001.

V rubrike Vaše názory Vám prinášame rozhovory s niektorými z nich.

**Michal Lazor,
člen HR
Markušovce**

Opäť ste sa stať členom HR. Ako z tohto zorného uhlia vnímate náboženskú situáciu v našej farnosti?

Náboženskú situáciu v našej farnosti vnímam veľmi pozitívne najmä od času, kedy sa vo farnosti začali organizovať rôzne prednášky spojené s duchovnou obnovou. Ne-malým prínosom v tejto oblasti je aj súčasnosti prebiehajúci biblický krúžok na správnu orientáciu a výklad Svätého písma. Rovnako sa napreduje aj v materiálnej oblasti, kedy po zabezpečení opravy interiéru kostola, inštalácií kúrenia a vybavenia far-ského vzdelávacieho centra sa spríjemnil pobyt na týchto aktivitách. Myslím si, že značný podiel na realizácii týchto materiálnych hodnôt mala konštruktívna spolupráca medzi pánom farárom a hospodárskou radou a v konečnom dôsledku aktívna účasť veriacich.

Prichádzate do HR s nejakými novými návrhmi a podnetmi?

Podnetov plánov pre prácu v HR je v našej farnosti neúrekom, od opravy zvonov, organu, inštalácie nového obetného stola až po vonkajšiu úpravu exteriéru kostola a mnoho ďalších, ktoré sám život priniešie. Len samotné plány a podnety pre prácu HR by boli ničím, ak by do uvedených

plánov aktívne nevstúpili veriaci podľa svojich schopností a možností. Uvedomujem si, že hospodárska situácia v štáte nie je priaznivá, ale verím, že s Božou pomocou a hlavne ochotou sa nám podarí zanechať ďalším generáciám dôstojný stánok Božieho domu tak, ako sme ho my od našich predkov zdobili. Určite sa nepýtali načo to bude, ale náš chrám stavali s perspektívou pre svojich pokračovateľov.

Pri voľbách do HR ste dostali najviac hlasov. Čím si vysvetľujete svoju popularitu u veriacich v Markušovciach?

K otázke popularity by som sa nerád vyjadroval. Výsledok hlasovania ma určite poteší, za čo by som sa chcel všetkým úprimne podakovať nielen v momom, ale určite aj v mene celej HR.

Váš vzťah k Cirkvi je naozaj kladný a úprimný. Čomu alebo komu vdáčíte, že je to tak?

Môj vzťah k Cirkvi vychádza tak ako u každého veriaceho predovšetkým od

Darcu, od nášho Pána, ktorý potom rozvíjal moji rodičia, duchovný otcovia, s ktorými som sa stretával pri rôznych príležitostiach a ostatná rodina. V živote som mal šťastie na dobrých profesorov a spolužiakov, ktorí aj keď nemohli verejne prezentovať svoje náboženské presvedčenie, medzi riadkami nám stále zdôrazňovali a viedli nás k dodržiavaniu morálneho zákona. Čím ďalej tým viac si uvedomujem a pocitujuem Božiu prítomnosť, bez ktorej by som určite životné situácie oveľa ľahšie zvládal.

Ing. Ján Kapusta, člen HR Lieskovany

Ste členom HR po prvý raz. Čo prispele k tomu, že ste túto úlohu prijali a s akými dojmami tam vstupujete?

Ponukou stať sa členom HR som bol prekvapený, pretože do Lieskovian som sa opäť vrátil bývať po desiatich rokoch minulého roku v marci. Súhlasil som s menovaním. Chápem to ako aktívnu službu v prospech našej cirkevnej obce.

Pôsobíte dojmom pokojného a vyrovnaného človeka. Akú úlohu zohráva vo Vašom živote a rodine viera v Boha?

Viera v Boha zohráva v živote našej rodiny veľkú úlohu, pretože nám pomáha prekonávať životné problémy a starosti. Boh je pre nás jasným orientačným bodom, svetlom.

Ako vnímate pôsobenie Katolíckej cirkvi v dnešných neľahkých časoch?

Ing. Ján Kapusta v kruhu svojich najbližších
Snímka: archív

Myslím, že pôsobenie Katolíckej cirkvi v spoločnosti malo svoje opodstatnenie v celej histórii a má ho i dnes. Pomáha totiž veriacim nadobúdať životnú silu a rovnováhu. A čo sa týka „nelahkých časov“?! Pre mňa je to relatívny pojem, na obsah ktorého majú vplyv samotní ľudia.

**Božena
Kračková,
členka HR
Teplicka**

V HR ste už oddávna. Zažili ste v tejto úlohe dobré, ale i trpké chvíle. Spomíname si, aká bola tá najkrajšia chvíľa?

Pekných spomienok mám naozaj dosť. Medzi najkrajšie patrí posviacka nášho chrámu v aprili 1998 a tou poslednou najkrajšou bola skutočnosť, keď po prvý raz v histórii, odkedy patrime k farnosti Markušovce, bola v máji roku 2000 v Tepličke birmovka. Za to sa chcem podakovať nášmu pánu farárovi. Ako ekonómka som pociťovala Božiu pomoc pri všetkých opravách kostola. Ale aj utrpenie v živote kresťana má veľký význam, len nie vždy tomu dosť rozumieme. Pre dobro sa opäť aj trpieť.

V poslednej dobe sa situácia stala v Tepličke „dramatickou“, keďže sa hlasovalo ohľadom vrátenia bývalého cirkevného pozemku a stavby fary. Ako ste prežívali voľby do HR a ako vnímate, že Vám veriaci dali opäť veľkú dôveru?

Odpoved' na túto otázku by mali dať veriaci. Ja osobne nemám pocit, že robím niečo naviac. Len sa snažím, aby som dary dané Bohom využívala pre dobro Cirkvi. Našťastie nepochopenie, ktorého sa mi niekedy dostane, sa dá s Božou pomocou vydržať. Jedno z najdôležitejších vecí v živote človeka je vedieť odpúšťať.

Máte nejaké plány a želania do budúcnosti?

Mojím najväčším želaním do budúcnosti je stavba fary a ustanovenie Tepličky ako samostatnej farnosti. V kútku srdca verím, že s Božou pomocou a s rozšíreným zastúpením HR túto náročnú úlohu zvládneme. Je to sen mnohých veriacich Tepličky. Takúto príležitosť Teplička vo svojej história ešte nikdy nedostala a bola by škoda ju nevyužiť. Verím, že aj otec biskup toto naše úsilie pochopí. Prítomnosť knaza v obci nutne potrebujeme najmä pre formovanie našej mládeže.

Spracoval: -jd-

SVÄTÉ PRIJÍMANIE

prvē

Na sväté prijímanie

Mária Chovancová

Drahý Ježiš, otváram Ti
dnes srdiečko svoje.
Vitam Ťa, môj vzácný host',
čo mám, nech je Tvoje.

V duši si Ťa budem chrániť
Ty najdrahší poklad môj,
láskou k Tebe horiet', žiarit'
a byť celý iba Tvoj.

Opäť nastal čas plný očakávania, radosti, kedy naše deti pristúpia k prvému svätému prijímaniu. Naši malí poprvýkrát môžu spojiť svoje srdiečka so srdcom Pána Ježiša vo sviatosti. Prijmu pravý pokrm pre dušu – „chlieb náš každodenný“.

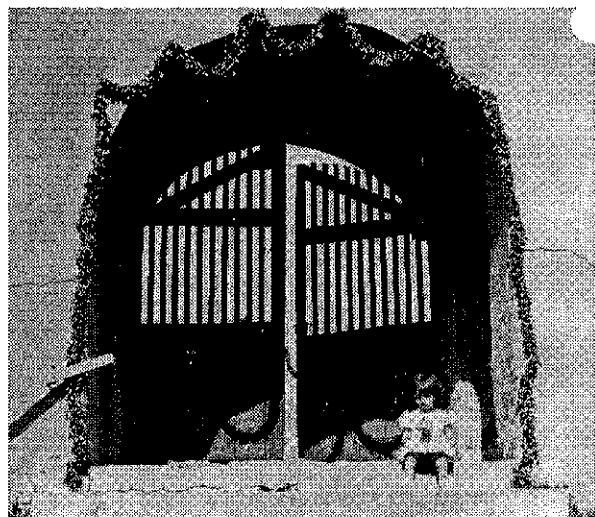
Chlebík vzniká spojením mnohých rozdrvených zrniečok. Nech sme aj my spolu s našimi deťmi takýmito zrniečkami spojenými s Kristom. A to nielen v ten slávostný deň. Pán je tak milostivý a milosrdný, že sa nám ponúka stále. Stále máme možnosť zakúsiť z Jeho dobroty pri odpustení vo sviatosti zmierenia. Každý deň Ho môžeme prijať. Tak ako denne prijímaeme pokrm pre telo, aby sme prežili, je nevyhnutné doplniť ho pokrmom pre dušu. Ten je na prežitie rovnako potrebný.

V tomto jarnom období si každý pripravoval pôdu na siatie. Postupne budeme rastlinky okopávať, burinu vytrhávať a tešiť sa z peknej úrody. Čo tak pripraviť si pôdu vo vlastnej duši? Čo tak zasiať nové semená dobrých skutkov? A čo okopať, povyberať všetko zlé? Nie, nie je to jednoduché. Napriek tomu tá radosť z čistej duše je neopakovateľná. Majme teda kvalitnú pôdu pre prijatie chleba z neba.

Ved' nás Spasiteľ sa za nás obetoval na kríži. Obetujme i my niečo, aby sme mohli prežiť kúsok šťastia s Kristom tu na zemi. Opakovane, deň za dňom môžeme prijať sviatosť milosrdenstva, znak jednoty, puto lásky, pri ktorej prijíname Ježiša Krista, nášho veľkonočného baránka. Dušu naplníme nesmiernou milosťou a Pán nám zabezpečí vstup do nebeského kráľovstva.

V máji prijme Pána Ježiša 41 detí z Markušoviec, Tepličky a Lieskovian.

Dievčatá v krásnych bielych šatách, chlapci v nových oblekoch, ktoré sú symbolom ich obnovených dušičiek. So sviečkami znázorňujúcimi – Svetlo svedca – Pána Ježiša si obnovia krstné služby. Krstnými sľubmi vyznajú svoju vieru zriecknu sa zlého ducha.

Ozdobená brána kostola čaká na deti.
Snímka: Peter Lazor

Rodičia priviedli dieťa na krst. Vďaka nim mohla viera ich ratolesti i nadalej rásť. Ich úloha je skutočnou službou. Niesli zodpovednosť za rozvinutie a zachovanie milosti prijatej v krste.. Teraz zas spoločne prídu pred oltár a prežijú radostnú atmosféru, kedy počítia Božiu dobrotu a lásku. Od tejto chvíle deti môžu každú svätú omšu prežiť plnohodnotne.

Všetci sa za nich modlíme a vyprosujeme im milosť od Boha, aby túto udalosť prežili skutočne úprimne, s odovzdanosťou Pánovi. Nech im srdiečka ostanú čisté čo najdlhšie. Nech raz spoznajú hľbku odpustenia po páde. Kiežby sa nedali odradiť a vytrvalo pristupovali k Eucharistii.

Adriana Lazorová

**Marcel
Krotký**

**Matej
Murdžák**

**Patricia
Podobeňová**

**Marek
Petrik**

**Denisa
Dutková**

**Zuzana
Olejníková**

**Zuzana
Koňáková**

**Anna
Fabianová**

**Mirka
Fedor**

**Matej
Ovčiarik**

**Michal
Kozák**

**Ľubomír
Sofranko**

PRVOPRIJÍMAJÚCE DETI 2001

**Jan
Kaleta**

**Peter
Lapsanský**

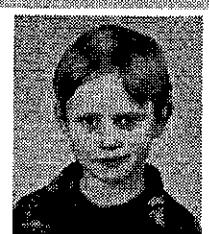
**Filip
Jakubík**

**Štefan
Gbúr**

**Tomáš
Dzimko**

**Dávid
Ondirkó**

**Katka
Hamráková**

**Ľudko
Rimbala**

**Zuzana
Pačnárová**

**Júlia
Cipkalová**

**Júlia
Vojtková**

**Lenka
Horváthová**

**Lenka
Kozáková**

**Štefánia
Farkašová**

**Marek
Bogus**

prvé sv. prijímanie / blahoželanie

Ján
Filip

Katarína
Babíková

Zuzana
Farkašovská

Jozef
Kopnický

Dominik
Hudák

Ivan
Pramuková

Michaela
Girgošková

Radoslav
Poráč

Tomáš
Čuchraň

Lenka
Hanuštiaková

Jana
Dominíková

Ivan
Meštov

Žofia
Rimbalová

Martián
Jánosík

S R D E Č N E B L A H O Ž E L Á M E ...

Mons. Michal Klučar - osemdesiatročný

V týchto májových dňoch sa svojho krásneho životného jubilea, osemdesiatich rokov, dožíva markušovský rodák, farár v Spišskej Kapitule, Mons. Michal Klučar.

Mons. Klučar sa narodil 20. 5. 1921 v Markušovciach. Tu prežil svoje detstvo a krásnu mladosť. Po skončení štúdia na Gymnáziu v Spišskej Novej Vsi nastúpil na vysokoškolské štúdium na Teologickom inštitúte v Spišskej Kapitule.

Ordinovaný bol 9. júna 1946 v Spišskej Kapitule. Od 1. 7. toho istého roka sa stal kaplánom v Liptovskej Lužnej. Za správca farnosti v Liskovej bol vymenovaný 1. 11. 1964. Ako správca farnosti Zákamenné pôsobil od 1. 5. 1955. Dňa 1. 11. 1964 sa stal takomníkom biskupskeho úradu a správcom farnosti v Spišskej Kapitule. Treba zdôrazniť, že biskupský

úrad viedol v tăžkých rokoch náboženskej neslobody a utláčania cirkvi. V roku 1992 mu bol udelený titul Mons. – kaplán jeho svätosti. 1. 7. 1996 sa stal farárom v Spišskej Kapitule, kde pôsobí aj v súčasnosti.

Mons. Klučar je známy svojou veselou myšľou, optimizmom a úsmevom na tvári. Je vzorom pre mnohých knazov a bohoslovcov. Na jeho fare sú stále otvorené dvere pre každého, kto potrebuje pomoc, radu či povzbudenie. Je to človek so srdcom plným lásky, vždy pripravený rozďávať z nej druhým.

V mene redakcie, ale aj v mene celej markušovskej farnosti mu srdcne blažoželame a vyprosujeme veľa Božich milostí, zdravia a lásky. Želame mu ešte mnoho požehnaných rokov v jeho knazskej službe!

Fotografia z mladých čias.
Mons. Klučar je prvý zľava.
Snímka: archív

Byť matkou na plný úväzok

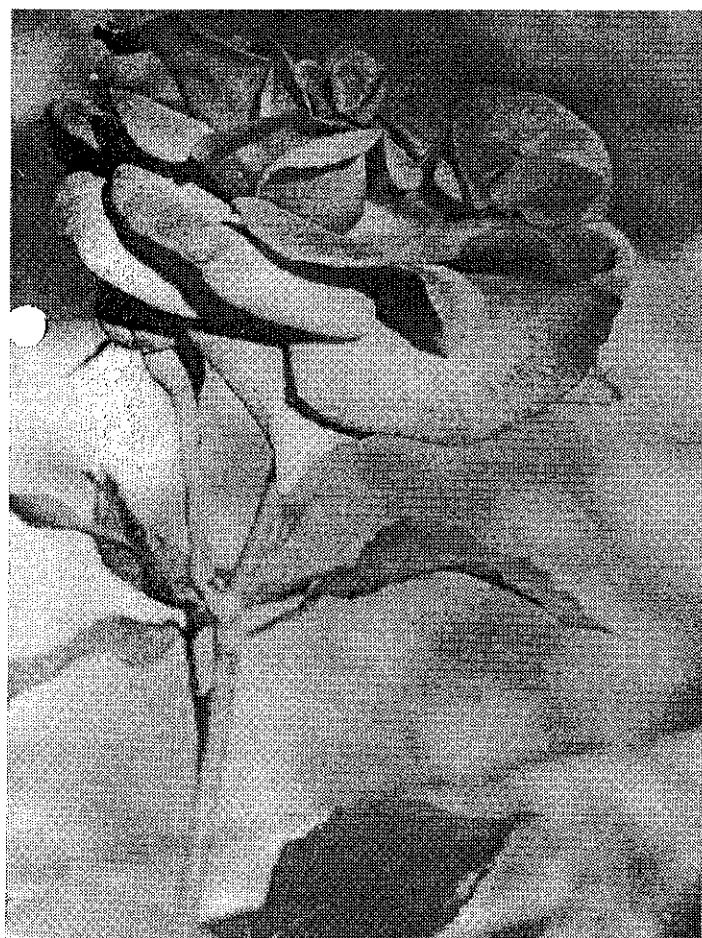
zamyslenie z príležitosti Dňa matiek (13.5.)

Máme mnoho povolanií: architektov, kuchárov, právnikov, predavačov, lekárov... Niektoré sú vyslovene mužské, iné zasa typicky ženské. Súčasný trend a moderná technika spôsobujú, že už takpovediac všetky povolania môžu vykonávať ženy i muži. Existuje však povolanie, ktoré nikdy nebudú môcť vykonávať muži. A to je

povolanie matky

Ak chceme hovoriť o povolanií matky, treba najprv spomenúť dar: byť ženou. Na tému žena sa toho napísalo či spievalo veľa. Básní, obrazov, vyznani, reklám, dokonca i vtipov je neúrežených. Niektoré sú vzletné, iné zasa dosť nahlivé. Koľko sa už „nadiskutovalo“ na tému emancipácie žien a jej kladnom či zápornom ponímaní? Ale i o tom, aké poslanie má žena dneška.

Položme si otázku:

Snímka: Peter Lazor

QUO VADIS, FEMINA?

*Kam kráčaš, žena,
matka 21. storočia?
Kým si ?
Kým ťa chce mať svet?
Kým ťa chcú mať muži?
Kým ťa chcú mať deti?
Kým ťa chce mať cirkev?
A kým chceš byť ty sama?*

O tom, aké je smutné konštatovanie, že dnešné ženy sa nechcú stať matkami, resp. nechcú prijať alebo sa boja prijať viac detí z rôznych dôvodov, nechcem písť. Je to isto dôležitá téma. No viac by som chcela v tomto zamyslení vyjadriť rešpekt a úctu pred tými, ktoré sú na svoj dar materstva dokonca hrdé. Koľko je takých matiek? Koľko je takých, ktoré dokážu s pokorou, a predsa s úsmevom na tvári častokrát čeliť tým, ktorí ukazovaním prsta na čelo dávajú najavo, že stratili rozum, keď chcú v tejto ľažkej dobe privádzať deti na svet? Bohatstvo tých prvých a úbohosť tých druhých vedia pochopiť a oceniť len vnímané srdcia.

Lenže zodpovednosť za materstvo neleží len na pleciach samotných matiek. To, či materstvo bude patrične v spoločnosti uznané, závisí aj od tých, ktorí tvoria zákony, od zamestnávateľov, od otcov rodín a vôbec od postoja človeka k pravým hodnotám nášho života.

Zamyslime sa pri príležitosti tohto sviatku nad rebríčkom hodnôt, ktoré sú pre nás dôležité.

„Maria, Matka Ježiša
a manželka robotníka Jozefa,
v Tvojom srdci sa sústredí
radosti a námahy Svätej Rodiny.
Aj hodiny bolesti
si obetovala Bohu
vždy doverujúc
Jeho Prozretelnosti.
Ochráňuj, prosíme Tá,
všetky ženy,
ktoré sa každodenne namáhajú,
aby domace spoločenstvo
mohlo žiť v tvorivej harmonii.
Vypros im, aby boli ženy
kresťansky múdre,
skusene v modlitbe a ľudskosti,
silné v nádeji
a v ľažkostíach,
aby boli tvorkyne pravého pokoja
ako Ty. Amen
*(Jan Pavol II.,
modlitba v Castelpetroso, 1995)*

V úvode som hovorila o povolaniach. Keď teda chceme mať dobrých učiteľov, politikov, murárov, podnikateľov..., musíme mať dobré mamy, pre ktoré je materstvo povolením „na plný úväzok“ a ktoré takýchto dobrých ľudí vychovajú.

Modlime sa všetci za to, aby sa povolanie matky dostalo na piedestál úcty a rešpektu a aby znova získalo svoju vážnosť v našom štáte.

Stránku pripravila Monika Hodnická

LISTÁREŇ

Milí farníci!

Dnes vám ponúkame výber z listov, ktoré nám prišli do redakcie. Prevažná väčšina sú reakcie na list Dominiky. (Ad.: *Pokoj a dobro 3/1*). Teší nás to, že problémy, ktoré vám predstavujeme, vás nenechávajú lahostajnými, ale že si nájdete čas písomne vyjadriť svoj názor, stanovisko. Je dobré, ak si človek môže z pestej ponuky názorov vytvoriť nakoniec ten svoj.

Budeme radi, ak sa okruh prispievateľov rozšíri (hoci nie je stále priestor na všetky listy). Splní to vlastne funkciu, že je to náš spoločný časopis, teda nielen tých, ktorí ho pripravujú. A aj to je jeden z našich zámerov.

Vyjadriť svoj názor je dobré. A lepšie je, ak sa k tomu predostrie i návrh na riešenie problémovej situácie.

"Viac hláv, viac rozumu." Určite všetci túžime po tom, aby naše farské spoločenstvo bolo spoločenstvom pokoja, dobra a lásky. Chceme len pripomenúť, že budeme uverejňovať len neanonymné listy.

-red-

Vážená redakcia,

vždy so záujmom si prečítam Váš farský časopis, ktorý nachádzam bud' v niektorom našom kostole alebo v Spišskej knižnici.

V súčasnosti je tu naokolí náozaj ojedinelým zjavom. Zvlášť si cením uverejňované príspevky z oblasti regionálnych dejín, ale fakticky ma zaujíma v ňom všetko. Teraz chcem reagovať na uverejnený článok v rubrike Listáreň pod názvom "Zamyslenie sa nad našou mládežou". Napísala ho 15-ročná Dominika Šumáková z Markušoviec. V prvej jeho časti popisuje niektoré charakteristické črty správania sa markušovskej mládeže. Kedže píše do farských (náboženských) novín, rozumiem tomu tak, že ide o kresťanskú,

resp. priamo katolícku časť miestnej mládeže. Preto musím konštatovať, že ide u nej o skutočne výstižný a najmä výspely postreh. To isté by som mohol ako príslušník staršej "strednej generácie" napísť i ja o spišskonovoveskej mládeži. Ako dlhoročný bývalý pedagóg dovolím si napísť, že stav je v súčasnosti omnoho horší ako za éry minulej "totality". Vtedy chodil do kostola málokto bez skutočného vnútorného prevedenia. Načo by aj, veď tým by škodil sám sebe a celej rodine. Dnes sme svedkami obrovského verejného a "náboženského" divadla. Ľudí

v kostoloch pribudlo o skupinu (často ide o kompletne rodiny), ktorí tam účinkujú z čisto politických dôvodov pre dosiahnutie zištných cieľov v politických stranach a hnutiach. Veď prevažujúca väčšina z nich sa hľasi ku kresťanským zásadám. Teda pre získanie či udržanie potrebného statusu, úzko spätého so sociálnym, čomu zvlášť tu na Spiši napomáha nízka všeobecná zamestnanosť a s tým automaticky spätá stála hrozba straty zamestnania. Ak nám teda v minulej ére "reálneho socializmu" robili ateistickú propagandu nako-mandovaní pedagógovia

diť do kostola a chovať sa i po svätej omši slušne...

**Mgr. M.M., bývalý pedagóg
Spišská Nová Ves**

Vážená redakcia,

o téme "mládež", ktorú predstrela Dominika som premyšľala dlhšie i ja. Problém s mládežou nie je nič nové. Tento problém tu bol i za čias našich rodičov a starých rodičov, lenže prejavoval sa v trochu inej podobe. Veď sa len opýtajme, ako prezívali detstvo oni, hoci sa vám možno nie veľmi radi zveria so svojimi huncústvami, ktoré často navystávali. No myslím si, že oni istotne mali väčšiu báze a boli vychovávaní inak než dnešná mládež. Dnešní mladí ľudia to majú trochu ľahšie. Musia čeliť rôznym zlým vplyvom, ktoré často zápríčinujú i masovokomunikačné prostriedky ako televízor, video, tlač (najdú sa však aj dobré programy). Dnes je vidieť mnoho mladých, ako sa túmajú po uliciach a robia zlo iným. Chcem sa však spýtať: je to chyba detí alebo ich rodičov?

že sa toto deje? Myslím si, že je to chyba rodičov a ich takáto výchova detí. Hovorí sa, že deti za svojich rodičov nemôžu, ale rodičia za svoje deti áno. Ak je dieťa správne vychávané vo viere a v bázni, samo sa vie rozhodnúť, čo je pre dobré, lebo každý má svoje vlastné svedomie, ktoré mu našepkáva, na aké chodníčky sa má vybrať.

A ešte jedno múdre príslovie na záver:

"Navykaj chlapca na životnú dráhu, ktorej sa mu treba pridržať a neodchýli sa od nej ani v starobe."

(Kniha prísloví 22,6)
Veriaca z Tepličky

Aká náozaj si dnešná mládež?

Snímka: archív

ZÁBAVNÉ PODUJATIE

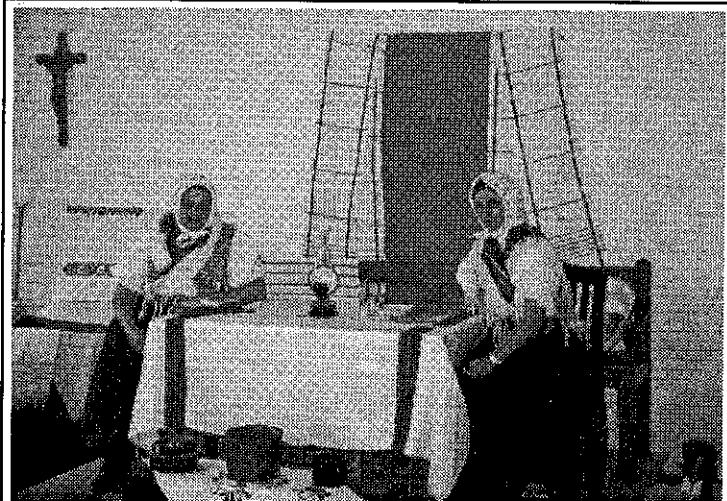
Redaktori časopisu *Pokoj a dobro* usporiadali vo velkonočný pondelok 16.4. spoločenské zábavné podujatie pre priaznivcov časopisu v priestoroch Požiarnej zbrojnice v Markušovciach. Aj týmto spôsobom chce redakcia šíriť základnú myšlienku, ktorú má v názve a to priateľsou formou pre mladých v kresťanskom a kultúrnom duchu.

PRACOVNÉ AKTIVITY

- ◆ V stredu 28.3. sa konalo na fare v Markušovciach prvé zasadanie HR filiálky Teplička. Zúčastnili sa ho všetci členovia s výnimkou pána Dutka (pracovné povinnosti). Za tajomníčku bola zvolená pani Božena Kračková.
- ◆ V utorok 3.4. sa konalo prvé zasadanie HR filiálky Lieskovany na fare v Markušovciach. Zúčastnili sa ho všetci členovia. Za tajomníčku bola zvolená pani Mária Kozáková.
- ◆ V stredu 4.4. sa konalo v spoločenskej miestnosti fary zasadanie HR Markušovce. Zúčastnili sa ho všetci členovia s výnimkou pána Martina Grečku (pracovné povinnosti). Za tajomníka bol zvolený pán Michal Lazor.

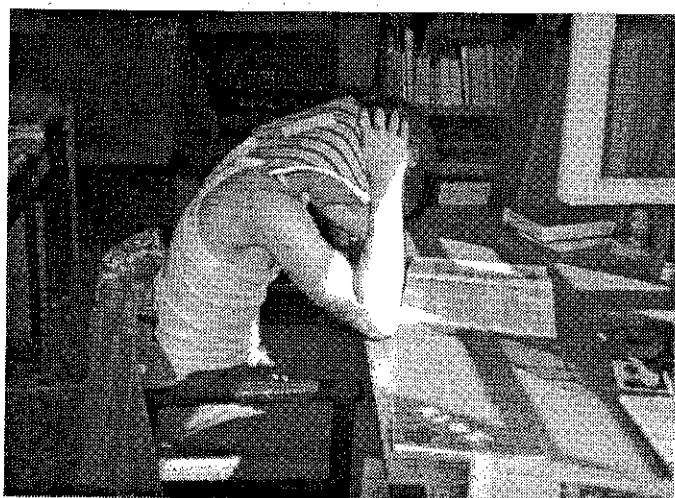
DUCHOVNÉ AKTIVITY

- ♥ V piatok a v sobotu (23.-24.3.) sa konala pôstna duchovná obnova v našej farnosti zameraná na tému „Svätosť a pokánie“. V Markušovciach duchovnú obnovu viedol pán farár Ján Duda, v Tepličke pán kaplán Ján Budzák a v Lieskonanoch pán kaplán Jaroslav Chovanec.
- ♥ V piatok 6.4. sa konala v našej farnosti spoločná veľkonočná sv. spoved. Okrem domáčich kňazov boli vypomáhať kňazi z okolia.
- ♥ V piatok 6.4. vo večerných hodinách sa konala verejná krížová cesta v areáli kaštieľa v Markušovciach pod vedením pána kaplána Jána Budzáka a tiež v Tepličke po uliciach obce, ktorú viedol pán kaplán Chovanec.
- ♥ Vo štvrtok 12.4. sa pán farár s obidvoma kaplánmi zúčastnil sv. omše v katedrále v Spišskej Kapitule, ktorej predsedal spišský biskup. Pri tejto sv. omši si obnovili svoje kňazské sluby.
- ♥ Obradom veľkonočného trojdňa predsedal vo farnosti Markušovce pán kaplán Ján Budzák, v Tepličke pán farár Ján Duda a v Lieskonanoch pán kaplán Chovanec.
- ♥ V stredu 25.4. sa konala v Tepličke slávnosť 3. výročia konsekrácie tamojšieho filiálneho chrámu. Slávnostnú sv. omšu celebroval Mons. ThDr. Štefan Sečka, PhD., vicerektor kňazského seminára. Pri tejto príležitosti sa odákoval veriacim Tepličky, že darovali pre kaplnku kňazského seminára bohostánok.

Chcem sa vrátiť ešte o nejaký mesiac dozadu a podakovať všetkým tým, ktorí pomáhali ružencovému spoločenstvu zorganizovať výstavu ľudovej tvorivosti. Výstavka splnila svoj účel. Okrem toho, že sme prilákali návštěvníkov a dopriali ľuďom stretnúť sa, preveriali sme kroje našich starých rodičov a prarodičov. Nejednému návštěvníkovi vyhľkli slzy radosť, keď videl túto dedovizeň pohromade v pripravenej gázdovskej izbe, ktorú vytvorili šikovné ruky markušovských žien. Peknou dekoráciou sa vyzdelačacia miestnosť fary premenila na spomienky. Krásu ľudovej tvorby a umenie, ktoré bolo ukryté v každom výrobku a postave v nás zanechali hlboký dojem a aj silný umelecký zážitok.

Text a foto: Marta Kamenická

Pán kaplán Jánko Budzák počas prípravy na kážen. Žeby to bolo až tak ľahké?

Snímka: archív

AKTIVITY MIMO FARNOSTI

- ▲ Dňa 14.3. na pozvanie predsedníčky Okresného centra KDH Dr. Marceley Toporcerovej pán farár Duda prednášal v zasadacej miestnosti Detskej polikliniky v Sp. Novej Vsi na tému „Problémy súčasnej rodiny z pohľadu cirkevi“.
- ▲ Vo štvrtok 19.4. pán farár Duda prednášal v Bratislave Devíne prednášku o kresťanských zásadách v masmédiách. Prednášať na túto tému ho pozvala vedúca Vydavateľstva Lúč v Bratislave pani Anna Kouková.
- ▲ V pondelok 30.4. pán farár Duda prednášal na Právnickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici na tému „Základné princípy procesného práva“. Prednášať ho pozval JUDr. Jozef Beňa, CSc., prodekan Právnickej fakulty.
- ▲ V dňoch 2., 3. a 4. mája sa pán farár doc. Dr. Ján Duda zúčastnil ako predseda skúšobnej komisie štátnych skúšok na Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku. Spracoval J. Duda

Milé deti!

V tento čas obzvlášť myslíme na naše mamičky, no aj na našu Nebeskú mamičku Máriu. Venujme im teda aj našu detskú stránku. Zamyslime sa pri krátkom príbehu.

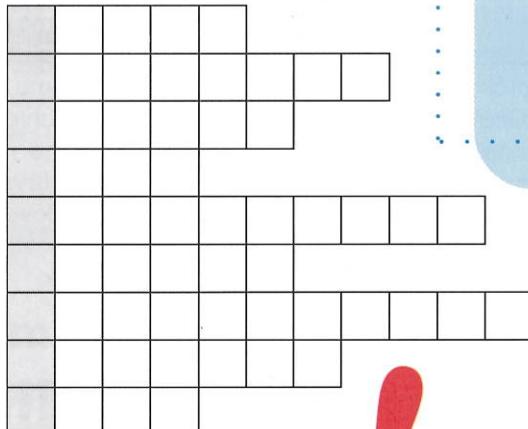
Raz popoludní sa stretli tri mamičky pri nákupoch a cestou domov sa zhovárali. Jedna vychvaľovala svojho syna: „Môj Jurko vyhral okresné preteky v behu na 500 m. Som veľmi hrdá, že postúpi na krajské kolo.“ Druhá chvália syna Ferka, že vie tak dobre recitovať. „Minule ho požvali do televízie.“ Tretia nič nevravela na svojho Paľka, pretože neboli ničím výnimočný.

Už ich boleli ruky z ťažkých tašiek, keď prechádzali okolo detského ihriska. Hrali sa tam s loptou aj Jurko, Ferko a Paľko. Jurko s Ferkom zakývali mamičkám a pokračovali v hre. Paľko zbadal mamičku, rýchlo utekal k nej, vzal jej jednu tašku a cupitali spolu domov. Paľko mamku jednoducho ľubil.

Nemusíme mať veľké úspechy v škole, v športe, v speve, v umení... Stačí z lásky konať dobro iným. Skúsme byť výnimoční práve tým. Uctíme si naše mamičky, babičky, tetušky. Iste ich potešíme každým dobrým skutkom a veľkú radosť bude mať aj naša Nebeská Matka.

TAJNICKA

1. Apoštol Pána Ježiša
2. Prihovárať sa za niekoho
3. Matka sv. Augustína
4. Pán Boh je náš nebeský ...
5. Prímenie Šimona, ktorý pomáhal niest' kríž Ježišovi
6. Deň Pánov
7. Prímenie Judáša
8. Patrónka spevákov
9. Matka Panny Márie

Súťaž pre vás !

Máme jar, pomaly príde leto. Lúky sú rozkvitnuté všakovakými kvetmi. Potešilo by nás, keby ste nám aj vy, deti, nakreslili peknú lúku. Tá lúka bude odrazom vašich dobrých skutkov a modlitby. Ako to myslíme?

Na váš obrázok môžete nakresliť toľko kvietkov, koľko dobrých skutkov ste v mesiaci máj vykonali sami od seba, bez žiadneho príkazu. Každý ďalší kvietok dokreslite vtedy, ak ste si modlitbou alebo piesňou uctili Pannu Máriu. Veľmi sa tešíme na vaše pestrofarebné lúky. Nad nimi nech svieti slniečko, ktoré bude znázorňovať Pána Ježiša, ktorý je „Svetlom sveta.“

Každú mamičku poteší pomoc detí

Kvietok Panny Márie

M. Chovancová

Rozkvitli zvončeky,
modravé fialky,
Márii voňajú
z lúk, lesov do diaľky.

I ja chcem byť takým
drobným kvietkom zeme,
čo pri Tvojich nohách
milá Matka drieme.

Správne odpovede nám zaslali:

Zuzana Klučarová, Marcela Králová, Mária Králová, Vladislav Kráľ, Miroslava Králová, Edko Kukla, Matúš Živčák, Jožko Sendrej, Mária Franková, Lenka Pačnárová, Pavol Hanuštiak, Juraj Hamrák, Slávka Pačnárová, Katka Orišová.

Peknú cenu zašleme **Edkovi Kuklovi**,
z Mutného na Orave.

Stránku pripravila Adriana Lazorová